

Povijest matematike

riješen drugi kratki test (11. 5. 2026.)

1. Ako razlikujemo tri mogućnosti (polumjer kružnice je 0, pozitivan konačan ili beskonačan), onda postoji 10 slučajeva Apolonijevog problema.
2. Arhimed iz Sirakuze je živio u 3. st. pr. Kr.
3. Prvi matematičar koji je sustavno proučavao i opisao sfernu geometriju bio je Menelaj iz Aleksandrije.
4. Starokineska metoda fang čeng je u biti identična modernoj Gaußovoj metodi eliminacija.
5. Prvu definiciju broja nula nalazimo u 7. stoljeću n. e. kod znanstvenika Brahmagupte.

1. Apolonije je ime elipsi dao jer je dokazao da je za elipsu površina određenog pravokutnika konstruiranog relativno u odnosu na njenu točku uvijek manja (od) površine/i određenog kvadrata.
2. Tzv. Arhimedov palimpsest sadrži dva Arhimedova teksta, a to su Stomahion i Metoda mehaničkih teorema.
3. Ocem trigonometrije smatra se Hiparh iz Niceje .
4. Negativni brojevi se po prvi put pojavljuju u Kini najkasnije u 2. st. pr. Kr.
5. Sulbasutre se na hrvatski prevode kao Pravila konopa.

1. Eratostenov mehanizam za duplikaciju kocke zove se mezolabij.
2. Arhimed je dokazao da je površina kruga jednaka površini pravokutnog trokuta čije katete su polumjer i opseg kruga .
3. Jedini starogrčki matematičar isključivo praktične orijentacije bio je Heron iz Aleksandrije .
4. Ćin Ćiušao je u 13. st. opisao metodu tjen juan, koja je u osnovi isto što i moderna/i Hornerov algoritam.
5. Prvi spomen da 9 ima dva druga korijena nalazimo u 12. st. kod Bhaskare II.

1. Apolonije je kružnicu definirao kao geometrijsko mjesto točaka u ravnini koje se sastoji od točaka takvih da im je konstantan omjer udaljenosti do dvije čvrste točke .
2. Arhimed je svoje najznačajnije rezultate dokazao metodom ekshaustije .
3. U rimskom brojevnom sustavu u doba carstva, tisuću se označavalo simbolom CID.
4. Sun Dzi je prva osoba kod koje susrećemo teorem poznat kao kineski teorem o ostacima.
5. Aryabhata I. poznat je po tome što se u njegovom djelu Aryabathiya (ili u jednom drugom djelu iz njegova doba za koje nije poznat autor) po prvi put razmatraju polutetive kutova, tj. njihovi sinusi.